

- Confortare tamen, mediis evaditur undis.
 Tu modo ne dubites nec plaga remurmuret unquam:
 Arguit unda Petrum, populum vastaverat ignis,
 245 Ergo memento tui gratesque repende parenti.
 Qui dedit, hic aufert; qui vulnerat, ille medetur.
 Visus hebes fuerat, vitiaverat ora senectus:
 Sol acuet visum, lapis immoderata recidet;
 Risit flore novo sedatis imbribus estas,
 250 Et mala sic febris fugiens meliora reportat.
 Ergo lava lacrimas, speciem vestire priorem.
 Nam rota si scandat, referent meliora ruine.
 Exue iam nebulam facie, caput erige sursum.
 Ne timeas, gravis unda fugit, spem perdidit hostis.
 255 Nidum stravit humi, set pullos extulit aer:
 Vere novo validi stratum geniale parabunt.
 Palluit icta parens, catulos tamen abdidit antrum.
 Pectora firmati rediment sua damna leones.
 Plus ego plura loquens tecum, miseranda, manerem,
 260 Set tu fessa doles; me cogit et Hesperus ire.
 Versiculum cecinit, quem montibus indicat ara,
 Quem promissa cibant, quem gratior induat aura.
 252 'sic' Hs.

246 Iob. 5, 18 'quia ipse vulnerat, et medetur'. 249 Georg. IV, 142
 'in flore novo'. 256 Georg. I, 43 'Vere novo'. 260 Ecl. X, 77 'venit
 Hesperus, ite capellae'.
